et alios ſanctiſſimos/ ſpūſſanct⁹ large de/
dit. Sic aliquādo ꝑ coniugatos regebaꝶ
eccl'ia/ vt in antiqua lege. nūc ꝑ celibes in
noua. ¶ Concludim⁹ tandē nos interea
cōtentos eſſe debere remedioꝝ poſtulatio
ne. qualia qualiterq; tetigim⁹. vt tranquil
le concorditerq; maneamus ſoꝛoꝛio nexu
iuncte/ natura cum ſophia. ¶ Natura/ fiat
precoꝛ ita. ¶ Finit.

Carmen cōtra pul

critudinē coꝛpoꝛis quomodo ſepe ē occa
ſio ruine in anima.

Pulcer aleti. decoꝛ tuus viget
Gloꝛius vt tibi ſis/ Tamen audi.
Te ſpecioſa ligant velut auri
Uincula. retibus et nimis artis
Stringeris/ implicitus magis/ ex quo
Roboꝛis eſt vegeti caro candens/
Paſſio liberioꝛ viget omnis.
Subiuga fit ratio. iacet excoꝛs.
Te fleo. nam tua ſoꝛs miſerāda. Finit.

a

Opuſculū eiuſdez

contrā impugnātes oꝛdinē Carthuſieñ.
quomō pauca in eis reperianꝶ miracula.
quaſi exinde vilioꝛes cenſendi ſunt.

Miracula cōmuniter fiunt ad
probandā ſanctitatē illi⁹ qui
ea facit/ de qua dubitaꝶ. Uel
fiunt ad cōfirmandā ꝛ cōuin
cendam infidelitatē alicuius
vel aliquoꝝ. Ubi autē per ſcripturam ſa/
cram vel euidentiaz/ conſtat de ſanctitate
talis perſone/ raro fiunt ꝑ illum miracula
quia iam habet aliquod genus probatio/
nis ſue ſanctitatis. ¶ Sic et iuriſte dicūt
ꝙ vbi vno modo legitime conſtat de intē
tione partis/ non requiritur vel exigitur.
imo eſſet ſupfluū aliud genus ꝓbationis
ca. i. extra de probati. ¶ Et ideo martyres
de quoꝛuz ſanctitate nullus dubitat/ raro
fecerunt miracula reſpectu alioꝛū. ſpecia/
liter in vita. Confeſſoꝛes vero plura. in vi
ta et in moꝛte. ¶ Ex quo dubio antiquit⁹
confeſſoꝛes vſq; ad Silueſtrum papam
publice non colebantur vt ſancti. nec ali/
quis in canone miſſe eſt poſitus. cum ta/
men virgines. immo ꝛ coꝛrupte mulieres
ſed tamen martyres/ ibi ſint poſite. ſicut ꝑ
petua et felicitas. ¶ Inter ipſos confeſſo/
res ſanctos/ hec fuit differentia. ¶ Nam
qui ſcripſerunt multa ad fidei illumina/
tionem/ et magna ſcientia et doctrina pol
lebant/ paucioꝛa aut quaſi nulla fecerunt
miracula. precipue in vita. quia habebāt
probationē ſanctitatis/ in eminentia do/
ctrine. Sic auguſtin⁹ gregoꝛi⁹ et ſimiles.
Unde cum in canoniſatione ſancti Tho
me de aquino opponereꝶ/ ꝙ nō fecerat mi
racula in vita/ vel non multa. dictum fuit
per papam/ nō eſſe curandū. Nam tot mi
racula fecit quot queſtiones determina/
uit. ¶ Alia quoq; inter confeſſoꝛes diffe/
rentia fuit. Nam aliqui vixerunt in here/
mo in aſperitate vite ꝑſeuerātes in pugna
contra vitia ꝛ temptationes. elongati a cō
uerſatione hominuz vſq; ad moꝛtem. Hi
quia oderunt patrē et matrē. poſſeſſiones
ꝛc. et ſecuti ſunt xp̄m. poꝛtantes crucem ꝑ
abnegationē ſui et ſuoꝛum iuxta euange/
lium/ ſufficit eis pro ſanctitatis teſtimo/
nio verbū xp̄i. Sic ꝛ paulus primus he/
remita (reſpectu cuius Anthonius clama
uit ſe ſolū monachi gerere nomen) nullu̇z
legitur feciſſe miraculū. Coꝛuus autē poꝛ
tabat ſibi quotidie panem ꝑ diuinā diſpē
ſationem. ſicut ꝛ Helie. ¶ Et ne in tam la B
ta materia diu immoꝛer. tam martyres q̄ʒ
confeſſoꝛes. viri ꝛ mulieres/ fecerunt et fa
ciunt miracula/ multas ob cauſas. vt ſcili
cet predicatio eoꝛū et nomen Ihu xp̄i in
quo tm̄ eſt ſalus/ efficax probaretur. Sic
petrus claudū et per illū octo milia iudeo
rum ſanauit. illos in anima. iſtos in coꝛ/
poꝛe ꝛ anima. Sic ꝛ ceteri apl'i nō ad oſtē/
ſionem ſue ſanctitatis. ſed ad exaltationē
nominis xp̄i. ¶ Aliquādo ne predicatio
propter miniſtros contēnatur. eo ꝙ inter
homines cōmuniter viuunt. ſanctitatiſq;
alia teſtimonia nō habent/ ex doctrinarū
excellentia. ſicut Nicolaus. martinus. cete
riq; paſtoꝛes ſancti. in populo conuerſan
tes. ¶ Aliquādo ad cōfirmationē xp̄iano
rum nōdum plene in fide fixoꝝ. quia de fa
cili abſcederēt. vel ſaltem in fide errarent.
¶ Aliquādo in certis mundi partib⁹ ma/
ioꝛa ꝛ plura fiebant miracula. Tum ꝓpter
loci vel hominū qualitatē. q2 ceteris paga
nis et infidelib⁹ erant ꝓpinqui. ꝛ ſic ꝑ cōſe
quens difficili⁹ inducēdi ad fidem ꝛ pro/
cliuioꝛes ad receſſuʒ. aut q2 ex paganis ꝓ/
pagati ꝛ ſic paternas ꝯſuetudines difficil
lime reliquiſſent/ niſi crebris ſignis robo/
rati eſſent. vel ꝓpter eoꝛuz ſtoliditatē et ru/
ditatem. tam in moꝛib⁹ q̄ʒ ingeniis ac ſen/

ſibus. vel alias innumeras cōditōes deo
notas. ¶ Alij fecerunt ſigna in vita ⁊ faci
unt. nec tamē ob hoc ſanctiores imo peio
res ⁊ damnabiliores (etiaꝫ euāgelio teſte)
ſunt ⁊ fuerunt. Multi dicēt mihi ait xp̄s.
Domine nōne in nomīe tuo ꝓphetauimꝰ
et demonia eiecimꝰ. ⁊ virtutes multas feci
mus? Tunc rn̄debo illis Amen dico vo/
bis neſcio vos vnde ſitis. Diſcedite a me
omnes opārij iniquitatis. Sic iudas tra
ditor fecit ſigna. quia cū ceteris ꝑotestatē
accepit eijciēdo demonia ⁊c. Qui ⁊ reuer/
tebant̄ gaudētes. Ecce inquiūt xp̄o. Etiā
demonia in nomīe tuo ſubijciunt̄ nobis.
¶ Sed veritas eterna/ nō eſſe in miracu/
lis gloriandū ait. Nolite in hoc gaudere.
In quo ergo magiſter bone/ tuis electis ē
gaudendū? Gaudete q2 nomīa veſtra ſcri
pta ſunt in celis. Unde iudas ꝓditor/ ⁊ fi
lij iudeoꝝ/ et vſqꝫ hodie multi eijciunt de
mones/ cū tamē ſint demoniacis forte de
teriores. Sed vt xp̄s oſtendat nomīs ſui
virtutē/ et ſacroꝝ verboꝝ que illi ꝓferunt
efficaciā. vel vt deuotarū precū in humili
tate oblataruꝫ exauditorē ſe monſtret/ hec
fieri ſinit. vel vt ſanctoꝝ ſuoꝝ magnificet
nomen ⁊ gloriā. in quoꝝ eccleſijs vel corā
quoꝝ reliquijs/ iſta fiunt. vel alijs de cau/
ſis ſibi notis. ¶ Non ergo appetēda ſunt
miracula que cū malis habent̄ cōmunia.
Miracula ſanctū oſtendūt. nō aūt faciūt
Ubi ergo nō eſt neceſſe ad confirmationē
fidei. vel vbi hoīes eſſent ingrati. vel vbi
emendatio vite ⁊ dei gloria nō ſubſequit̄.
aut vbi ſancti ex teſtimonio ſacre ſcriptu/
re. auſteritate vite cū ſancta cōuerſatione.
tpaliū abrenūciatōe. xp̄i imitatione. ſine
alia cauſa ſcđm deū eorū ſanctitas nota eſt.
ibi (vt p̄miſi) miracula ꝑ homines expete/
re ſuꝑfluum videtur. Si vero deus faciat
miracula abſolute. ipſe nouit quare. cū eti/
am quotidie eius mirabilibꝰ plena eſt ter/
ra. ¶ Probatio aūt ſanctitatis ꝑ miracu/
la tm̄/ plurimū eſt ſuſpecta. quia (vt ſupra
dictū eſt) malis ſunt cōmunia. ⁊ multa nō
xp̄iane ſed magice artis oſtentamēta ſunt
que a ſimplicibꝰ quaſi ſanctitatis miracu/
la acceptant̄. ¶ Deinde notandū ꝙ in le/
gis tpe/ ꝑ moyſen fiebant ſigna ingentia.
quibus magi quidā/ per incantationes fe
cerunt ſimilia. Decem plagis/ terra egipti
fuit attrita. Uirga/ moyſes diuiſit maria.
eduxit aquas de petra. Dominus populo
ſuo de celo pluit manna. Tranſiuit popu
lus ſub Joſue iordanis fluenta. Sonitu
tubarum ⁊ clamore populi corruerūt mu/
ri Jericho. Sol non occubuit duoꝝ die/
rum ſpacio. Superqꝫ hoſtes/ lapides per
grandes ceciderunt e celo. In mandibu/
la aſini/ percuſſit ſamſon mille viros. Si
tienti/ de molari dente eiuſdem mandibu
le/ egreſſe ſunt aque largiſſime. ¶ Tempo
re ꝓphetarū/ Helias mortuum ſuſcitauit:
Pallio iordanem diuiſit. Curru et equis
igneis raptus eſt. Helizeus eodem pallio
helie/ ꝓfatū flumē pro ſuo trāſitu ſiccauit.
Sale aquas dulcorauit atqꝫ ſecundas fe/
cit. Mittēti lignū in aquas/ ferrū ſecuris
natauit. Naamā ſyrū verbo dn̄i in iorda/
ne a lepra mundauit. eiuſqꝫ lepra Jezi ad/
heſit. Mortuuꝫ puerum ſuſcitauit. Locqꝫ
mortuo/ cum ꝑ hoſtium fugam cadauer a
quibuſdā in eius ſepulcrū proiectū eſſet.
ſacrorū oſſium cōtactu/ reuixit. ¶ Innūe/
rabilia ſunt alia miracula poſt creationeꝫ
celi ⁊ terre. angelorūqꝫ ex nihilo. ⁊ hoīs ex
limo. tam tpe legis qꝫ ꝓphetarū facta. ſed il
lis temporibꝰ erant apta. plurimaqꝫ eorū
non ſolū corꝑaliter exhibita ſed ⁊ magnis
ſacramentis obūbrata. ſicut etiā miracula
xp̄i que fecit in terris ī ꝓpria ꝑſona. ¶ Hec
autē antiqua miracula/ q̄tidie in myſterio
renouant̄ in eccl'ia. que etiā tanto maiora
ſunt/ quāto nō corꝑalia ſed ſpūalia. Prio
maiꝰ eſt iuſtificare impiū/ qꝫ creare celū et
terrā vt dicit Aug. Item q̄tidie/ ꝑ dei gra/
tiam ex nihilo ſcꝫ peccatoribꝰ/ fiūt angeli.
et ex terreſtribꝰ fiūt celeſtes. Mare rubruꝫ
per qđ ſūmerſis egyptijs tranſimꝰ/ baptiſ
ma eſt: xp̄i ſanguine rubricatū. quo euaſis
vitijs/ celū introimꝰ. Manna nō figurale
ſed reale edimꝰ. Agnū paſchalē xp̄m tollē
tem peccata mūdi/ in veritate māducamꝰ
Uiſuꝫ auditū guſtū ceteroſqꝫ ſenſus ⁊ mē
bra inuicē ſanamꝰ/ cū ad verbū dei audiē
dum. ad deū diligendū. ad eiꝰ p̄cepta ſeruā
dum. ad elemoſinas dandū. peccata fugiē
dum. celeſtia appetendū. atqꝫ ad cetera deo
placita/ alternatim ꝓuocamꝰ. ac ꝑ h̄ mor/
tuos ſuſcitamꝰ. ¶ Hec ſub breuitate ꝯtra
eos qui impugnāt ordinē carth̄. q2 non fi
ant in eis miracula. imo nec vellent. potiꝰ
vero facientes occultarēt. ſicut ſepe reptū
eſt. ¶ Qđ aūt ſit̄ dicit̄. ꝙ nec habeāt cano
niſatū/ niſi vnū. ſcꝫ ſanctū Hugonē. Lin/
conieñ. epm̄. Rn̄deo ꝙ nec idem/ ex eoruꝫ

voluͤtate/ſed regis Anglie ⁊ ſuoꝝ inſtātia
eſt canoniſatus. q̄q̄ ſanctiſſime fuit vite.
magnis miraculis claruerit. ⁊ procurator
carthuſie magne/ pfeſſuſq; extiterit. ¶ Cre
dendū q̄z eſt/ in infinitū plures mortuos
ſanctos ⁊ q̄tidie mori/ q̄ hi ſint q̄ canoni/
ſati ſunt. Neq; eni antiquit⁹ canoniſabāt.
ſed ex certiſſima vite ſanctitate/colebātur.
Ut btā maria mag. Jo͞hes bap. Apl'i. ce
teriq; plurimi. Sed ne paſſim ppl's in er/
rorē iret. eccl'ie cenſura/ canoniſatōis mo/
deramē adhibuit. Naz ppl's falſo rumore
vel ſimulato ſigno vel naturaliū impſſio/
nū. quo circa corpa occiſorū vel patibula
de nocte ardēt quaſi cādele. ignar⁹/facilli/
me ſeduci poſſet. vt latronē p ſancto hono
raret ſicut i aliq̄ꝝ ſanctoꝝ legēdis factum
repit. ¶ Uirgo maria/nullū legit i hac vi
ta feciſſe miraculū: nec apl'i/in euāgelijs ⁊
epl'is. de ei⁹ ſanctitate ⁊ vite excellētia/ mē
tionē fecerūt. niſi ſicut ꝓphete cecinerūt v̄/
ginē paritură xp̄m/ Jta illi eam peperiſſe
xp̄m filiū dei. Uñ ex ꝯñti in hoc ſolo ver/
bo ꝙ eēt mater dei/ oēm expſſerūt excellen
tiā ⁊ ſupeminentiā toti⁹ puritatis ⁊ ſancti
tatis. ſup oēm creaturā corpalē ⁊ ſpūalem
Querere ergo ei⁹ ſanctitatē p miracula/ nō
eſſet ſane fidei. Nec miracula que p eam q̄
tidie fiunt/ad pbationē ſue ſanctitatis ex
hibentur. nec ſanctitati ei⁹ aliquid addūt.
ſed ad manifeſtandā ei⁹ erga nos immen/
ſam caritatē ⁊ pietatē/ quā habet ad deuo
te eam implorātes ⁊ venerantes.

Contra impugnantes Carth. quō nō ſit ordo cōfirmatus

Adhuc pleriq; eoſdē impugnāt quō primo nō fuerit cōfirmat⁹ eoꝝ ordo a ſede aplica. ¶ Eſt plane cōfirmat⁹ ⁊ ſepe. vt pꝫ in pluribꝫ priuilegijs ⁊ ipis ſtatutis. ¶ Tamen dem⁹ locū huic obiectioni. ⁊ ſub paucis verbis dicam⁹ ſufficere ad ꝯfirmatio/nem cuiuſcūq; religionis collegij ſeu congregationis ſpūalis vite ſanctitatē. hoc ē in ſeruitio dei virtuoſam pſeuerātiā. abſq; etiā approbatōe ſedis apl'ice. Et hec ē ap/probatio ſeu cōfirmatio inuiſibilis ſpūs/ſancti ⁊ ipius vnctio que docet de omnibꝫ i. Jo. ij. Et hoc eſt qd̄ dicit Act. v. ca. Si opus nō eſt ex deo/ diſſoluet. Nec eccleſia primitiua imo iam p multos annos adulta/his cōfirmationibꝫ et approbationibꝫ vtebat. Tandē eccl'ia vidēs cōfuſionē in religionū multiplicatōe/ ⁊ hereſum pullu/latione/ ſtrictius admouens manū tanq̄ mater ſolicita/ reprobauit oēs religiones. mendicantiū quatuor exceptis. Neq; amplius aliqua religio inſtituet niſi appro/batione ſedis apl'ice. De religionibꝫ autē antiquis/ nō legun⁹ aliquā approbationē expſſam/ ſedis apl'ice. ſed eoꝝ vita ſancta eccl'ia ſciēte/ ⁊ eis vt viris ſanctis ⁊ approbatis cōicante/ ⁊ multa ⁊ varia priuilegia cōcedēte/ erat eoꝝ plena ꝯfirmatio. ¶ Eſt aūt carthuſieñ. ordo/ ceteris omnibꝫ anti/quior: exceptis Bñdicti ⁊ Aug. ordinibꝫ. Fuit eni circa annos. xx. añ ordinē Ciſter/tieñ. ⁊ p centū. xxx. annos ante pdicatores ⁊ minores/ ceteroſq; mendicātes. Finis.

Tractatus eiuſdez Cancellarij pariſieñ. de nō eſu carniū carthuſienſiū. cōtra eos qui eoſdē ex hoc ſtatuto tanq̄ indiſcretos ⁊ inhumanos iudicant. rationibꝫ approbans indiſpenſabilem apud eos ſeruari ſolitam carnium abſtinentiam.

¶ Epiſtola.

Egregio viro Johāni de gonnant qui olim in ſeculo miles. nunc in xp̄i ſeruitute cum preclara Carthuſien. familia militās illuſtrius. ſuus Johannes cancellari⁹ indignus pariſieñ. triūphum beatitudinis adipiſci. ¶ Tua ſicut opinor meminit prudētia/ queādmodum ab inclito pceptore meo nunc epiſcopo Cameraceñ. pridē poſtulaſti/ vt p tractatū aliquē ex iure diuino ⁊ valida diſputatione cōpeſceret ac reuelleret carnales/ q̄ cecis oculis ac ſpumanti ore latrant in re/ligionem carth. tanq̄ irrationabilis ſit et impia: ob ppetuam eorū de non eſu carnium obſeruantiā. ¶ Attēptauit hoc agere idem pceptor meus. cui in cancellariat⁹ officio ⁊ in cathedra ſucceſſi/ immerit⁹. non tamē ad fundū difficultatis vſq̄quaq; p/uenit. qd̄ agnouerim. plura eni ſibi iugi/ter ſupirruebāt impedimēta. ¶ Quāobrē tui tueq; petitōis nō imemor/ tandē aliqñ ſumpta occaſione i vna ex lectionibꝫ meis conat⁹ ſuz. licet viribꝫ imparibꝫ/ ſatiſfacere pio ⁊ feruido religionis tue zelo. ¶ Qd̄ ſi pfecerim id qd̄ optaui/ grās illi a q̄ omne